

The Holy See

PODRÓŻ APOSTOLSKA DO JAPONII

PRZEMÓWNIENIE OJCA ŚWIĘTEGO

ODDANIE HOŁDU ŚWIĘTYM MĘCZENNIKOM

*Pomnik Męczenników - Wzgórze Nishizaka
Nagasaki, 24 listopada 2019 r.*

[Multimedia]

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry.

Nie mogłem się doczekać tej chwili. Przybywam jako pielgrzym, aby się modlić, umocnić, a także, aby być umocnionym w wierze przez tych braci, którzy swoim świadectwem i poświęceniem wskazują nam drogę. Jestem wam wdzięczny za powitanie.

To sanktuarium przywołuje obrazy i imiona chrześcijan, którzy zostali umęczeni wiele lat temu, poczynając od Pawła Miki i jego towarzyszy, 5 lutego 1597 r., a także rzeszę innych męczenników, którzy uświęcili tę glebę swoim cierpieniem i śmiercią.

Nie ulega wątpliwości, że to sanktuarium mówi nam nie tyle o śmierci, ile o zwycięstwie życia. Św. Jan Paweł II widział to miejsce nie tylko jako górę męczenników, ale jako prawdziwą *Górę Błogosławieństw*, gdzie możemy dostrzec świadectwo ludzi napędzonych Duchem Świętym, wolnych od egoizmu, lenistwa czy pychy (por. Adhort. apost. *Gaudete et exsultate*, 65). Tutaj bowiem światło Ewangelii zajaśniało w miłości, która zatriumfowała nad prześladowaniem i mieczem.

To miejsce jest przede wszystkim pomnikiem głoszącym Paschę, oznajmia bowiem, że ostatnie

słowo - mimo iż wszystkie dowody temu przeczą - nie należy do śmierci, ale do życia. Nie jesteśmy powołani do śmierci, ale do Życia w pełni; oni to ogłosili. To prawda, jest tutaj ciemność śmierci i męczeństwa, ale głoszone jest tutaj także światło zmartwychwstania, gdzie krew męczenników staje się nasieniem nowego życia, które Jezus Chrystus chce dać nam wszystkim. Ich świadectwo umacnia nas w wierze i pomaga nam odnowić naszą ofiarność i zaangażowanie, aby żyć uczniostwem misyjnym, które potrafi działać na rzecz kultury zdolnej do chronienia i bronięcia zawsze każdego życia poprzez „męczeństwo” codziennej i cichej służby wszystkim, a zwłaszcza najbardziej potrzebującym.

Przybywam do tego pomnika poświęconego męczennikom, aby się spotkać z tymi świętymi mężczyznami i kobietami, a pragnę to uczynić z małością tego młodego jezuity, który przybywał z „krańców ziemi” i znalazł głębokie źródło inspiracji i odnowy w historii pierwszych japońskich męczenników. Nie zapominajmy o miłości ich ofiary! Niech nie będzie to chwalebna relikwia przeszłych czynów, dobrze zachowana i uczczona w muzeum, ale niech będzie pamięcią i żywym ogniem duszy każdego apostołstwa na tej ziemi, zdolną by zawsze odnawiać i rozpalać zapal ewangelizacji. Niech Kościół we współczesnej Japonii, ze wszystkimi swoimi trudnościami i nadziejami czuje się wezwany do słuchania każdego dnia orędzia głoszonego przez św. Pawła Miki z jego krzyża i dzielenia się ze wszystkimi mężczyznami i kobietami radością i pięknem Ewangelii, która jest drogą, prawdą i życiem (por. J 14, 6). Obyśmy codziennie uwalniali się od wszystkiego, co nas obciąża i przeszkadza nam podążać z pokorą, wolnością, parezją i miłosierdziem.

Bracia, w tym miejscu łączymy się również z chrześcijanami, którzy dzisiaj w wielu częściach świata cierpią i doświadczają męczeństwa z powodu swej wiary. Męczennicy XXI wieku, którzy wzywają nas swoim świadectwem, abyśmy odważnie podążali drogą Błogosławieństw. Módlmy się za nich i wraz z nimi, i domagajmy się, aby zapewniono wolność religijną wszystkim i we wszystkich zakątkach planety. Zaprotestujmy też przeciwko wszelkim manipulacjom religii dokonywanym przez „politykę ekstremizmu i podziału, przez systemy nieskrępowanego zysku lub przez nienawistne tendencje ideologiczne, które manipulują działaniami i przyszłością kobiet i mężczyzn” (*Dokument o ludzkim braterstwie, Abu Zabi, 4 lutego 2019*).

Prośmy Matkę Bożą, Królową Męczenników, św. Pawła Miki i wszystkich jego towarzyszy, którzy na przestrzeni dziejów głosili swoim życiem cuda Pana, aby wstawiali się za waszą ziemią i całym Kościołem, aby ich ofiara rozbudzała i podtrzymywała radość misji.